

Grafheuvels Regte Heide

De laatste wandeling van de winterserie 2025 start in Goirle. Een oplettende lezer zal het begrip 'dagwandeltocht' voorbij hebben zien komen. Maar in deze donkere dagen voor de kerst vind ik 'winterserie' nog wel op z'n plaats. De vroege starters zullen immers bij de start nog geen daglicht zien en misschien zijn de omstandigheden wel winters!

Het is sowieso een tocht met een bijzondere aanloop. Zoals we in het Voorwoord van het oktober-nummer van het OLATNieuws konden lezen, komt er heel wat bij kijken om geschikte startlocaties en pauzeplekken te vinden. Ditmaal kwam er onverwacht een bericht waardoor we uit moesten wijken naar een andere plek om te starten. Maar OLAT is voor geen kleintje vervaard en wist in de nabijheid van de oorspronkelijke startlocatie een prima alternatief te vinden. En zo zijn we vandaag te gast op Camping Breehees, een gezellige familiecamping met de Brabantse gastvrijheid hoog in het vaandel! Met de routebeschrijving in de hand gaan we op stap voor een wandeling door de mooie omgeving in de grensstreek ten zuiden van Goirle. In vogelvlucht: we komen in het bosgebied van Gorp en Roover en, afhankelijk van de gekozen afstand, op de Regte Heide, landgoed De Utrecht en passeren met enige regelmaat de landsgrens met België. Ga je mee?

Het geeft een aparte sfeer: starten in het donker. Her en der brandt kerstverlichting. Maar al gauw zien we het ochtendgloren en dat is maar goed ook. Want we komen al snel op de Regte Heide met z'n mooie vergezichten.

Maar voordat we de heide bereiken, zijn er twee splitsingen geweest. Eerst buigt de 10 km af. Deze wandelaars maken een leuke doorsteek door bosgebiedjes en langs landbouwgronden en voegen dan weer in.

De lopers op de 15 km volgen wat langer de hoofdroute en gaan net voor de Regte Heide een korte doorsteek maken. Binnen één kilometer zien ze de wandelaars op de langere afstanden alweer naderen.

Deze betreden ondertussen de Regte Heide. Dit hoger gelegen natuurgebied is duizenden en duizenden jaren geleden ontstaan door voorlopers van Rijn en Maas. Aan de rand van het gebied liggen de redelijk diepe beekdalen van het riviertje de Leij. Het heidegebied is vrij heuvelachtig en daardoor zijn er heel wat plekken met fraaie uitzichten.

In dit gebied treffen we de grote koffiepost en kunnen we ons warmen aan een mok verse koffie of thee. Een lekkere koek erbij maakt het even genieten compleet.

Al snel na de pauze zien we opvallende palen rondom verhogingen in het landschap. Het zijn zgn. palenkransen die grafheuvels uit de Bronstijd markeren. Er waren al vermoedens dat hier in de Bronstijd, zo'n 4000 jaar geleden, mensen in kleine nederzettingen woonden. Bij opgravingen werd het bewijs gevonden: graf-giften zoals strijdbijlen, stenen dolken, knopen en kransen. Bij restauratie van de heuvels in 1998 en 1999 werden vijf grafheuvels van een palenkrans voorzien. Hoe bijzonder om hier te lopen met de wetenschap dat onze voorouders hier leefden.

Dan verruilen we de heide voor de bossen. Op enige moment ontdekken we tussen de rododendronstruiken een Mariabeeld in een grotje.

Het is een plekje voor een moment van bezinning, opgericht uit dankbaarheid voor een genezing van een ernstige ziekte. Notarieel is vastgelegd dat het grotje nooit afgebroken mag worden, in wiens handen het ook mag komen.

We lopen verder en naderen het beekdal van het rivierviertje de Leij. Hier treffen we een aaneenschakeling van vennen en moerasgebiedjes. Een lange loopbrug zorgt dat we met droge voeten aan de overzijde van moerassig gebied kunnen komen. Wat een afwisseling! En deze afwisseling houden we een hele tijd vast: bosgebiedjes, stukjes grasland, akkers We zien nauwelijks bebouwing en zijn midden in de natuur.

En zo gaan we, heerlijk wandelend, op weg naar de caférust in Nieuwkerk. Dit gehuchtje ligt op de grens met België. Sommige straten hebben geen namen, waardoor de bewoners eenvoudigweg op 'Nieuwkerk nr...' wonen.

We komen langs klooster Nieuwkerk. Dit staat nog net op Nederlands grondgebied. Tot 1997 kende het een religieuze bestemming. Hoewel er nu horeca in gevestigd is, lopen wij door naar onze caférust in België. Deze is bij de Nieuwkerkse Hoeve, een sfeervolle plek, gelegen op het historische landgoed Nieuwkerk. Vanaf 1943 is dit een landbouwbedrijf, maar in 2022 hebben de eigenaren een nieuwe koers ingeslagen en zich tevens gericht op hoevetoerisme. Het is een prima plek om even te pauzeren of een kijkje te nemen in de landwinkel, waar producten rechtstreeks van de boerderij verkocht worden.

We vervolgen de route door een bos- en landbouwgebied en komen weer op Nederlandse bodem. Zodra we de drukke Turnhoutsebaan overgestoken zijn, belanden we in het bosgebied van Gorp en Roover. Mensen die hier ooit eerder gewandeld hebben, zullen zich dit mooie landgoed met zijn oude loof- en naaldbossen, akkerlanden, heide en vennen zeker herinneren. En dan in het bijzonder het stuk waarin de Rovertse Leij meandert. Zo fantastisch mooi. Hoe fijn dat dit landgoed, dat particulier bezit is, opengesteld is voor publiek en dat wij hier vandaag komen! Er volgen heerlijke wandelkilometers, waarna er een samenkomst is met de 10 km. Alle afstanden gaan nu op weg naar de soeppost. Deze staat weer op Belgisch grondgebied. We beleven vandaag een 2-landentocht!

De post staat vlakbij de Rovertkapel, een apart 8-hoekig kapelletje met een helmvormige koepel uit 1735. Een mooie plek om te pauzeren en je op te warmen met een lekkere beker wintersoep.

Hulde aan onze vrijwilligers die vandaag in alle vroegte op pad zijn gegaan om de drie pauzeplekken op te bouwen en ons te voorzien van soep, koffie of thee. Na de pauze gaan de afstanden uiteen: de twee langste buigen af en vervolgen de route in zuidelijke richting.

De wandelaars die 10, 15 of 20 km lopen, gaan op de terugweg. Maar dat is absoluut geen straf. Zij hebben vandaag het voorrecht om extra lang te genieten van het fraaie pad langs de Rovertse Leij. Het meanderende rivierviertje slingert maar liefst 5 km door het landgoed.

De wandelaars die 30 of 40 km lopen, maken een grote lus en komen bij de Rovertse heide. Oorspronkelijk was dit al een heidegebied. Het werd echter beplant met dennenbos en na de aankoop door het Brabants Landschap weer omgevormd tot heidegebied. Helaas is het afgezet met gaas, dus lopen we langs de rand. Maar het zicht op de heide is er!

We passeren Papschot, een mooi, uitgestrekt ven. Na een stukje de oever gevolgd te hebben, komen we nu wel op een heidegebied, om daarna weer de bossen in te duiken. Al spoedig buigt de 30 km naar het oosten af. Zij lopen in de richting van de kleine post, die in de bossen nabij Esbeek staat.

De 40 km gaat op weg naar de 2e caférust van vandaag, bij 't Jachthuis, ook weer net over de grens in België gelegen. Na dit gezellige rustmoment volgen fijne wandelkilometers.

We blijven in de natuur en zien nauwelijks bebouwing, slechts enkele mooie oude pachtboerderijen met de kenmerkende rood-witte vensters. Dit zijn de kleuren van het Landgoed De Utrecht, waar we inmiddels in aangekomen zijn. De wandelaars naderen het prachtige gebiedje Broekeling. Dit kleine vennengebiedje bevindt zich nog in zijn oorspronkelijke staat en ligt eveneens op Landgoed De Utrecht.

Hier krijgt de wandeling behalve natuur een verrassende mix met cultuur. We lopen hier een stukje op de Andreas Schotelroute. Dat vraagt enige toelichting. Andreas Schotel, geboren in Rotterdam in 1896, was een Nederlands graficus, die vanaf het begin van de jaren 20 een groot deel van zijn leven in Esbeek werkte. Tientallen zomers woonde hij in een klein houten tuinhuisje nabij de brandtoren van Esbeek. Hij maakte vele etsen van het boerenleven. Het zijn nauwkeurige tijdsdocumenten over alles wat toen heel gewoon was, maar geleidelijk verdween om plaats te maken voor gemechaniseerde zaken, zoals landbouwmachines. De etsen en sculpturen gebaseerd op zijn werk, staan in het landschap rondom Esbeek.

En zo lopen wij langs een ven waar we badende dames zien. Als je dit stukje niet gelezen hebt, zou je mogelijk denken "Hè, zwemmen in de winter, brrrr", zo levensecht zijn de beelden.

Maar laat ook het landschap op je inwerken. Het is niet vreemd dat Andreas Schotel zich zo aangetrokken voelde tot dit gebied. Het is hier prachtig. Dat vonden ook Johan en Johanna van der Sande, de routebouwers van vandaag. Zij vonden het een voorrecht om hier een route te mogen uitzetten.

Na al dit moois is de samenkomst met de 30 km én is het tijd voor koffie. En daar zorgt OLAT voor, want daar is de kleine post, speciaal opgezet voor de lopers op de twee langste afstanden. Na dit rustmoment lopen ze gezamenlijk in noordelijke richting door de bossen en langs de heidevelden van Landgoed Gorp en Rovert.

Op het landgoed staan enkele karakteristieke gebouwen: de mooie pachtboerderij en het jachtslot. Bij de boerderij is de samenkomst met de wandelaars die voor een kortere afstand gekozen hebben. Nu zijn alle afstanden weer samen. En zoals vaker is een heel mooi stuk van de route bewaard gebleven voor het laatst: het erg mooie pad langs het kronkelende riviertje de Rovertse Leij.

Nog even volop genieten! We volgen dit pad tot we op de verharde weg komen en lopen dan het laatste stukje, terug naar Breehees. Wat een prachtige wandeling.

De laatste wandeling van 2025: een hartelijk woord van dank aan al diegenen die ons in 2025 hebben laten genieten van vele prachtige wandelkilometers: de routebouwers, mensen op het startbureau, vrijwilligers op de rustposten, mensen die de pijlen ophangen en er weer afhaken, vrijwilligers die voor de vergunningen en vermelding op de website zorgen. Dank!!

Fijne feestdagen en
een gezond en gelukkig 2026!

-Myriam van den Berg-

PARKEREN BIJ STARTLOCATIE

Het is verboden op de toegangswegen te parkeren; dit mag uitsluitend op het terrein van de camping.